

Vi har i de senere år flere gange haft lejlighed til at drøfte denne sag her på Tinge, senest sidste år i forbindelse med finanslovforhandlingerne, hvor regeringen sammen med Dansk Folkeparti lavede samme nummer og udførte det, nogle vil kalde et ran ved højlys dag over for de danske lønmodtagere ved at snuppe 150 mio. kr. fra renteaftakstet på feriekontoen.

Kl. 12.50

I år er beløbet, man snupper, godt nok kun 100 mio. kr., men filosofien er den samme. Den eneste grund til, at man kan slippe af sted med at suge pengene op af borgernes lommer, af lønmodtagernes lommer, er, at hele feriepengeområdet er et cirkus, hvor man har umyndiggjort borgerne.

Der var engang, hvor der var fornuft bag dette cirkus, nemlig et oprigtigt ønske om, at borgerne skulle holde ferie for pengene. I dag tydeliggøres det, at systemet også har en anden funktion, nemlig at det er en let måde at omgås skattestoppet på. Det virker i hvert fald, når det nu er blevet en årligt tilbagevendende begivenhed, som om regeringen står med hånden i kagedåsen og samtidig forklarer om de herlige ting, pengene bliver brugt til.

Kristendemokraterne ønsker, som vi også sagde ved behandlingen af L 57, at vi får ændret på systemet, så lønmodtagerne i højere grad bliver herrer over egne penge og ikke fremover risikerer at blive udsat for det, jeg vil kalde en ekstrabeskatning, når regeringen skal have finansloven til at gå op.

Således ordene fra hr. Mogens Nørgård Pedersen. Kristendemokraterne kan ikke støtte lovforslaget.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke for tilslutningen til lovforslaget. Det er jo tankevækkende, at den socialdemokratiske ordfører ikke kender teknikken i finanslovforhandlingerne, specielt med den fortid hans parti har på lige præcis det her område.

Jeg er meget enig med den konservative ordfører, hr. Lars Barfoed, som siger, at ideen til det her er fostret i den socialdemokratiske gruppe. Ideen til, at man kan spare på denne her måde, er fostret i 1993, og jeg tror da også, at vi under udvalgsbehandlingen kan besvare spørgsmål om, hvornår det blev indført i selve aftalen om finansloven, om det fremgik af finanslovsforslaget eller eventuelt ville komme ind senere. Det tror jeg godt vi kan besvare.

Se, overførsel af renteaftak af FerieKonto er jo tidligere sket i forbindelse med finansloven for 1993-94, 1997, 2000, 2002 og 2003. Hvis vi ser på den tidligere regerings gerninger, så blev det i forbindelse med finanslov for 1993 besluttet, at der for 1993 og 1994 tilsammen skulle overføres 200 mio. kr. i renteaftak. Renterne var øremærkede til at skulle finansiere en styrkelse af den almene uddannelse.

I forbindelse med finansloven for 1997 blev det besluttet at overføre 100 mio. kr. til delvis dækning af de udgifter, som var resultat af finanslovforhandlingerne for det år. Renterne blev overført, inden Arbejdsmarkedets Feriefonds udgifter var dækket ind. Fonden måtte således delvis afholde udgifter hertil af sine øvrige indtægter.

I forbindelse med finanslovsforslaget 2000 blev det besluttet at overføre 40 mio. kr. i renteaftak til statskassen. Beslutningen skulle alene ses på baggrund af de samlede økonomiske overvejelser i forbindelse med finansloven for 2000, herunder den samlede besparelse på Arbejdsministeriets område på 500 mio. kr.

Den nuværende regering har for finansloven 2002 og 2003 begge gange taget beslutning om at overføre alle renter ud over dem, der skal dække FerieKontos administration. I 2002 blev der overført 86 mio. kr. og i 2003 85 mio. kr., og det her forslag giver altså adgang til overføre op til 100 mio. kr.

En finanslov er naturligvis en prioritering, og vi skønner, at de penge, vi har at gøre med her, gør mere gavn ved at sikre et større og mere synligt politi, en sikring af en økonomisk håndsrækning til de dårligst stillede folkepensionister og en yderligere nedbringelse af ventelister til sygehusene. Så jeg tror, at vi med god samvittighed kan sige, at disse penge går til et rigtig godt formål.

Kl. 12.55

Jeg stiller mig naturligvis til rådighed for alle spørgsmål i forbindelse med dette lovforslagsbehandling i Arbejdsmarkedsudvalget.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må jo sige, at de svar, vi her fik fra beskæftigelsesministeren, tyder på, at ministeren ikke har gjort sit hjemmearbejde.

Det første forslag blev fremsat i 1992 efter en aftale mellem Det Konservative Folkeparti, Venstre, Det Radikale Venstre og CD og Kristeligt Folkeparti og også Socialdemokratiet. Så gik re-